

תלמוד בבלי על ספר שמואל א

שבת נה:ב

כל האומר בני עלי חטאו אינו אלא טועה שנאמר (שמואל א א ג) ושם שני בני עלי (עם ארון ברית האלהים) חפני ופנחס כהנים לה' סבר לה כרב דאמר רב פנחס לא חטא מקיש חפני לפנחס מה פנחס לא חטא אף חפני לא חטא אלא מה אני מקיים אשר ישכבון את הנשים מתוך ששהו את קיניהן שלא הלכו אצל בעליהן מעלה עליהן הכתוב כאילו שכבום

כתובות סה:א

אמרי לה איש כפר נפור חיל מנין שאין פוסקין יינות לאשה שנאמר (שמואל א א ט) ותקם חנה אחרי אכלה בשילה ואחרי שתה שתה ולא שתת אלא מעתה אכלה ולא אכל הכי נמי אנן מדשני קרא בדבוריה

ברכות ל:ב

אין עומדין להתפלל אלא מתוך כובד ראש חסידים הראשונים היו שוהין שעה אחת ומתפללין כדי שיכוונו לבם לאביהם שבשמים אפי' המלך שואל בשלומו לא ישיבנו ואפי' נחש כרוך על עקבו לא יפסיק: גמ' מנא ה"מ א"ר אלעזר דאמר קרא (שמואל א א י) והיא מרת נפש ממאי דילמא חנה שאני דהות מריא לבא טובא אלא א"ר יוסי בר' חנינא מהכא (תהלים ה ח) ואני ברב חסדך אבא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך

נזיר סו:א

נזיר היה שמואל כדברי ר' נהוראי שנא' (שמואל א א יא) ומורה לא יעלה על ראשו נאמר בשמשון (שופטים יג ה) ומורה ונאמר בשמואל ומורה מה מורה האמורה בשמשון נזיר אף מורה האמורה בשמואל נזיר

נזיר סו:א

נזיר היה שמואל כדברי ר' נהוראי שנא' (שמואל א א יא) ומורה לא יעלה על ראשו נאמר בשמשון (שופטים יג ה) ומורה ונאמר בשמואל ומורה מה מורה האמורה בשמשון נזיר אף מורה האמורה בשמואל נזיר

יומא עג:א

אלא כדרך שאמרה חנה בתפלתה שנאמר (שמואל א א יג) וחנה היא מדברת על לבה

ברכות לא:א

יכול ישמיע קולו בתפלתו כבר מפורש על ידי חנה שנאמר (שמואל א א יג) וקולה לא ישמע

ברכות לא:א

אמר רב המנונא כמה הלכתא גברוותא איכא למשמע מהני קראי דחנה (שמואל א א יג) וחנה היא מדברת על לבה מכאן למתפלל צריך שיכוין לבו רק שפתייה נעות מכאן למתפלל שיחתוך בשפתיו וקולה לא ישמע מכאן שאסור להגביה קולו בתפלתו ויחשבה עלי לשכורה מכאן ששכור אסור להתפלל

ברכות לא:ב

אמר רבי אלעזר מכאן לשכור שמתפלל כאלו עובד ע"ז כתיב הכא לפני **בת בליעל** וכתיב התם (דברים יג יד) יצאו אנשים **בני בליעל** מקרבך מה להלן ע"ז אף כאן ע"ז

ראש השנה יא:א

בראש השנה נפקדה שרה רחל וחנה מנלן א"ר אלעזר אתיא פקידה פקידה אתיא זכירה זכירה כתיב ברחל (בראשית ל כב) ויזכור אלהים את רחל וכתיב בחנה (שמואל א א יט) ויזכרה השם ואתיא זכירה זכירה מראש השנה דכתיב (ויקרא כג כד) שבתון זכרון תרועה

כתובות סה:א

י דאמר רב הונא מנין לאכסנאי שאסור בתשמיש המטה שנאמר (שמואל א א יט) וישכימו בבקר וישתחוו לפני ה' וישבו ויבאו אל ביתם הרמתה וידע אלקנה את חנה אשתו ויזכרה ה' השתא אין מעיקרא לא

יבמות מב:א

שנאמר (שמואל א א כ) והי לתקופות הימים מיעוט תקופות ב' מיעוט ימים ב' ותמתין משהו ותנשא וכי מלו שלשה חדשים לבדקה

חגיגה ו:א

אימיה מכאן ואילך אם יכול לעלות ולאחוז בידו של אביו מירושלים להר הבית חייב ואי לא פטור השיב רבי תחת בית הלל לדברי בית שמאי (שמואל א א כב) וחנה לא עלתה כי אמרה לאישה עד יגמל הנער והביאותיו והא שמואל דיכול לרכוב על כתיפו של אביו הוה א"ל אבוה ולטעמין תיקשי לך חנה גופה מי לא מיחייבא בשמחה אלא חנה מפנקותא יתירתא חזייה ביה בשמואל וחשא ביה בשמואל לחולשא דאורחא

ברכות לא:ב

אני האשה הנצבת עמכה בזה אמר ריב"ל מכאן שאסור לישב בתוך ארבע אמות של תפלה

תלמוד בבלי על ספר שמואל א

מגילה יד:א

חנה דכתיב (שמואל א ב, א) ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי בה' רמה קרני בה' רמה קרני ולא רמה פכי דוד ושלמה שנמשחו בקרן נמשכה מלכותן שאול ויהוא שנמשחו בפך לא נמשכה מלכותן

מגילה יד:א

אביגיל דכתיב (שמואל א כה, כ) והיה היא רוכבת על החמור ויורדת בסתר ההר בסתר ההר מן ההר מיבעי ליה אמר רבה בר שמואל על עסקי דם הבא מן הסתרים נטלה דם והראתה לו אמר לה וכי מראין דם בלילה אמרה לו וכי דנין דיני נפשות בלילה

מגילה יד:א

אביגיל דכתיב (שמואל א כה, כ) והיה היא רוכבת על החמור ויורדת בסתר ההר בסתר ההר מן ההר מיבעי ליה אמר רבה בר שמואל על עסקי דם הבא מן הסתרים נטלה דם והראתה לו אמר לה וכי מראין דם בלילה אמרה לו וכי דנין דיני נפשות בלילה

ברכות י:א

שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם מדת בשר ודם צר צורה על גבי הכותל ואינו יכול להטיל בה רוח ונשמה קרבים ובני מעים והקב"ה אינו כן צר צורה בתוך צורה ומטיל בה רוח ונשמה קרבים ובני מעים והיינו דאמרה חנה (שמואל א ב, ב) אין קדוש כה' כי אין בלתך ואין צור כאלהינו מאי אין צור כאלהינו אין צייר כאלהינו

מגילה יד:א

(שמואל א ב, ב) אין קדוש כה' כי אין בלתך אמר רב יהודה בר מנשיא אל תקרי בלתך אלא לבלותך

מגילה יד:א

(שמואל א ב, ב) ואין צור כאלהינו אין צייר כאלהינו אדם צר צורה על גבי הכותל ואינו יכול להטיל בה רוח ונשמה קרבים ובני מעים אבל הקב"ה צר צורה בתוך צורה ומטיל בה רוח ונשמה קרבים ובני מעים

סוטה י:א

לדעת דכתיב (שמואל א ב, ג) כי אל דעות השם

מגילה טו:ב

(שמואל א ב, ה) שבעים בלחם נשכרו אל תקרי שבעים אלא שבעים ורמי בר אבא אמר כולן מאתים ושמונה הוו שנאמר ורוב בניו ורוב בגימטריא מאתן וארביסור הוו אמר רב נחמן בר יצחק ורב כתיב בלילה ההוא נדה שנת המלך אמר רבי תנחום נדה שנת מלכו של עולם

ראש השנה יז:א

בינונים יורדין לגיהנום ומצפצפין ועולין שנאמר (זכריה יג, ט) והבאתי את השלישית באש וצרפתים כצרוף את הכסף ובחנתים כבחון את הזהב הוא יקרא בשמי ואני אענה אותו ועליהם אמרה חנה (שמואל א ב, ו) השם ממית ומחיה מוריד שאול ויעל

יומא לח:ב

א"ר יוחנן ראה הקדוש ברוך הוא שצדיקים מועטין עמד ושתלן בכל דור ודור שנא' (שמואל א ב, ח) כי לה' מצוקי ארץ וישת עליהם תבל

יומא לח:ב

ר' חייא דידיה אמר מהכא (שמואל א ב, ט) רגלי חסידי ישמור חסידי טובא משמע

ראש השנה יז:א

ועליהם אמרה חנה (שמואל א ב, י) השם יחתו מריביו

יומא ט:ב

בזיון קדשים דכתיב (שמואל א ב, טו) גם בטרם יקטירון את החלב ובא נער הכהן ואמר לאיש הזובח תנה בשר לצלות לכהן ולא יקח ממך בשר מבושל כי אם חי ויאמר אליו האיש קטר יקטירון כיום החלב וקח לך כאשר תאווה נפשך ואמר לו כי עתה תתן ואם לא לקחתי בחזקה ותהי חטאת הנערים גדולה מאד את פני ה' כי נאצו האנשים את מנחת השם

ראש השנה י:א

פקידה פקידה כתיב בחנה (שמואל א ב, כא) כי פקד השם את חנה וכתוב בשרה (בראשית כא, א) והשם פקד את שרה

תלמוד בבלי על ספר שמואל א

יומא ט:א

א"ר יוחנן בן תורתא מפני מה חרבה שילה מפני שהיו בה שני דברים גלוי עריות ובזיון קדשים גלוי עריות דכתיב (שמואל א ב, כב) ועלי זקן מאד ושמע את כל אשר יעשון בניו לכל ישראל ואת אשר ישכבון את הנשים הצובאות פתח אהל מועד ואע"ג דאמר ר' שמואל בר נחמני א"ר יוחנן כל האומר בני עלי חטאו אינו אלא טועה מתוך ששהו את קיניהן מיהא מעלה עליהן הכתוב כאילו שכבום

קידושין פא:ב

כל ימיו של אותו צדיק היה מתענה עד שמת באותה מיתה דתניא (במדבר ל, יג) אישה הפרם וה' יסלח לה במה הכתוב מדבר באשה שנדרה בנזיר ושמע בעלה והפר לה והיא לא ידעה שהפר לה בעלה והיתה שותה יין ומטמאה למתים

קידושין פא:א

אמר רב מלקין על לא טובה השמועה שנאמר (שמואל א ב, כד) אל בני כי לא טובה השמועה

יבמות קה:א

משפחה אחת היתה בירושלים שהיו מתים כבן שמנה עשרה שנה באו והודיעו את רבן יוחנן בן זכאי אמר להם שמא ממשפחת עלי אתם שנא' (שמואל א ב, לג) וכל מרבית ביתך ימותו אנשים לכו ועסקו בתורה ותחיו הלכו ועסקו בתורה וחיו והיו קורין אותן משפחת יוחנן על שמו

סוטה ה:ב

ויקרא יד, נו) ולשאת ולספחת ואין שאת אלא לשון גבוה שנא' (ישעיהו ב, יד) ועל [כל] ההרים הרמים ועל [כל] הגבעות הנשאות ואין ספחת אלא טפילה שנאמר (שמואל א ב, לו) ספחני נא אל אחת הכהונות לאכל פת לחם

קידושין עב:ב

עד שלא כבתה שמשו של עלי זרחה שמשו של שמואל הרמתי שנאמר (שמואל א ג, ג) ונר אלהים טרם יכבה ושמואל שוכב וגו' (איכה א, יז) צוה ה' ליעקב סביביו צריו

קידושין עח:ב

אמר ליה רב נחמן לרבא האי קרא רישא בכהן גדול וסיפא בכהן הדיוט אמר ליה אין וכתב קרא הכי אמר ליה אין דכתיב (שמואל א ג, ג) ונר אלהים טרם יכבה ושמואל שוכב בהיכל ה' והלא אין ישיבה בעזרה אלא למלכי בית דוד בלבד אלא נר אלהים טרם יכבה בהיכל ה' ושמואל שוכב במקומו

שבת קיג:ב

אמר רבי אלעזר זו רות המואביה ושמואל הרמתי רות דאילו נעמי קאמרה לה ורחצת וסכת ושמת שמלותיך עליך וירדת הגורן ואילו בדידה כתיב ותרד הגורן והדר ותעש ככל אשר צותה חמותה שמואל דאילו עלי קאמר ליה (שמואל א ג, ט) שכב והיה אם יקרא אליך ואמרת דבר ה' כי שומע עבדך ואילו בדידי' כתיב ביה ויבא ה' ויתיצב ויקרא כפעם בפעם שמואל שמואל ויאמר שמואל דבר כי שומע עבדך ולא אמר דבר השם

סוטה יא:א

א"ר יצחק פסוק זה כולו על שם שכינה נאמר ותתצב דכתיב (שמואל א ג, י) ויבא ה' ויתיצב וגו' אחותו דכתיב (משלי ז, ד) אמור לחכמה אחותי את

יבמות קה:א

אמר רבי יונתן מנין לגזר דין שיש עמו שבועה שאינו מתקרב שנא' (שמואל א ג, יד) לכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח ובמנחה עד עולם אמר רבה בזבח ובמנחה אינו מתכפר אבל מתכפר הוא בדברי תורה

ראש השנה יח:א

אמר רב יונתן מנין לגזר דין שיש עמו שבועה שאינו נקרב שנאמר (שמואל א ג, יד) לכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח ובמנחה אמר רבא בזבח ובמנחה אינו מתכפר אבל מתכפר בתורה

סוטה מד:ב

שתחילת ניסה נפילה שנאמר (שמואל א ד, יז) נס ישראל לפני פלשתים וגם מגפה גדולה היתה בעם ולהלן הוא אומר (שמואל א לא, א) וינסו [אנשי] ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים וגו' בד"א במלחמות הרשות אבל במלחמות מצוה הכל יוצאין אפילו חתן מחדרו וכלה מחופתה

יומא נב:ב

במאי עסקינן אילימא במקדש ראשון מי הוה פרוכת אלא במקדש שני מי הוה ארון והתניא משנגנו ארון נגנזה עמו צנצנת המן וצלוחית שמן המשחה ומקלו של אהרן ושקדיה ופרחיה וארגז ששגרו פלשתים דרון לאלהי ישראל שנאמר (שמואל א ו, ח) וכלי הזהב אשר השיבותם לו אשם תשימו בארגז מצדו ושלחתם אותו והלך

תלמוד בבלי על ספר שמואל א

סוטה לה:א

דרש רבא מפני מה נענש דוד מפני שקרא לדברי תורה זמירות שנאמר (תהלים קיט, נד) זמירות היו לי חוקיך בבית מגורי אמר לו הקב"ה ד"ת שכתוב בהן (משלי כג, ה) התעייף עיניך בו ואיננו אתה קורא אותן זמירות הריני מכשילך בדבר שאפילו תינוקות של בית רבן יודעין אותו דכתיב (במדבר ז, ט) ולבני קהת לא נתן כי עבודת הקודש וגו' ואיהו אתייה בעגלתא (שמואל א, ו, יט) ויך באנשי בית שמש כי ראו בארון משום דראו ויך

שבת נו:א

אלא מה אני מקיים (שמואל א, ח, ג) ויטו אחרי הבצע שלא עשו כמעשה אביהם שהיה שמואל הצדיק מחזר בכל מקומות ישראל ודן אותם בעריהם שנאמר (שמואל א, ז, טז) והלך מדי שנה בשנה וסבב בית אל והגלגל והמצפה ושפט את ישראל והם לא עשו כן אלא ישבו בעריהם כדי להרבות שכר לחזניהן ולסופריהן

נדרים לח:א

שמואל דכתיב שמואל א יב:ג הנני ענו בי נגד ה' ונגד משיחו את שור מי לקחתי וחמור מי לקחתי אי בחנם לאפוקי מאן דשקל בחנם אלא דאפילו בשכר דלמא דעני הוה אלא מהכא שמואל א ז:יז ותשובתו הרמתה כי שם ביתו ואמר רבא כל מקום שהלך ביתו עמו

תענית ה:ב

וא"ל רב נחמן לר' יצחק מ"ד (שמואל א, ח, א) ויהי כאשר זקן שמואל ומי סיב שמואל כולי האי והא בר נ"ב הוה דאמר מר מת בנ"ב שנה זהו מיתתו של שמואל הרמתי א"ל הכי א"ר יוחנן זקנה קפצה עליו דכתיב (שמואל א, טו, יא) נחמתי כי המלכתי את שאול

שבת נו:א

כל האומר בני שמואל חטאו אינו אלא טועה שנאמר (שמואל א, ח, ג) ויהי כי זקן שמואל ובניו לא הלכו בדרכיו בדרכיו הוא דלא הלכו מיחטא נמי לא חטאו

שבת נו:א

אלא מה אני מקיים (שמואל א, ח, ג) ויטו אחרי הבצע שלא עשו כמעשה אביהם שהיה שמואל הצדיק מחזר בכל מקומות ישראל ודן אותם בעריהם שנאמר (שמואל א, ז, טז) והלך מדי שנה בשנה וסבב בית אל והגלגל והמצפה ושפט את ישראל והם לא עשו כן אלא ישבו בעריהם כדי להרבות שכר לחזניהן ולסופריהן

יבמות עו:ב

מ"ט אמר ליה שאל עליה דכתיב (שמואל א, ז, לח) וילבש שאול את דוד מדיו כמדתו וכתוב ביה בשאול (שמואל א, ט, ב) משכמו ומעלה גבוה מכל העם א"ל דואג האדומי עד שאתה משאיל עליו אם הגון הוא למלכות אם לאו שאל עליו אם ראוי לבא בקהל אם לאו

יזמא כב:ב

אמר רב מפני מה נענש שאול מפני שמחל על כבודו שנאמר (שמואל א, י, כז) ובני בליעל אמרו מה יושיענו זה ויבזוהו ולא הביאו לו מנחה

נדרים לח:א

שמואל דכתיב שמואל א יב:ג הנני ענו בי נגד ה' ונגד משיחו את שור מי לקחתי וחמור מי לקחתי אי בחנם לאפוקי מאן דשקל בחנם אלא דאפילו בשכר דלמא דעני הוה אלא מהכא שמואל א ז:יז ותשובתו הרמתה כי שם ביתו ואמר רבא כל מקום שהלך ביתו עמו

נדרים לח:א

אמר רבא גדול מה שנאמר בשמואל יותר משנאמר במשה דאילו במשה רבינו כתיב לא חמור אחד מהם נשאתי דאפי' בשכר ואילו גבי שמואל אפי' ברצון לא שכרו דכתיב שמואל א יב:ד ויאמרו לא עשקתנו ולא רצותנו

יבמות סג:ב

גזרו על המרחצאות מפני הטבילה קא מחטטי שכבי מפני ששמחים ביום אידם שנאמר (שמואל א, יב, טו) והיתה יד ה' בכם ובאבותיכם

תענית יב:ב

ממעטין במשא ומתן בבנין ובנטיעה באירוסין ובנישואין ובשאלת שלום בין אדם לחבירו כבני אדם הנזופין למקום היחידים חוזרין ומתענין עד שיצא ניסן יצא ניסן וירדו גשמים סימן קללה שנא' (שמואל א, יב, יז) הלא קציר חטים היום וגומר

תענית ב:ב

והתנן יצא ניסן וירדו גשמים סימן קללה הם שנאמר (שמואל א, יב, יז) הלא קציר חטים היום וגומר

ברכות יב:ב

כל שאפשר לו לבקש רחמים על חבירו ואינו מבקש נקרא חוטא שנאמר (שמואל א, יב, כג) גם אנכי חלילה לי מחטא לה' מחדול להתפלל בעדכם

שבת צה:א

א"ר אלעזר מ"ט דר' אליעזר דכתיב (שמואל א, יד, כז) ויטבול אותה ביערת הדבש וכי מה ענין יער אצל דבש אלא לומר לך מה יער התולש ממנו בשבת חייב חטאת אף חלות דבש הרודה ממנו בשבת חייב חטאת

תלמוד בבלי על ספר שמואל א

יומא פג:ב

וכל מיני מתיקה מאירין מאור עיניו של אדם ואע"פ שאין ראייה לדבר זכר לדבר (שמואל א יד, כט) ראו נא כי אורו עיני כי טעמתי מעט דבש הזה

עירובין נג:א

שאל דלא גלי מסכתא כתיב ביה (שמואל א יד, מז) אל כל אשר יפנה ירשיע

יומא כב:ב

בשעה שאמר לו הקב"ה לשאול (שמואל א טו, ג) לך והכית את עמלק אמר ומה נפש אחת אמרה תורה הבא עגלה ערופה כל הנפשות הללו על אחת כמה וכמה ואם אדם חטא בהמה מה חטאה ואם גדולים חטאו קטנים מה חטאו

תענית ה:ב

א"ר יוחנן זקנה קפצה עליו דכתיב (שמואל א טו, יא) נחמתי כי המלכתי את שאול אמר לפניו רבש"ע שקלתני כמשה ואהרן דכתיב (תהלים צט, ו) משה ואהרן בכהניו ושמואל בקוראי שמו מה משה ואהרן לא בטלו מעשה ידיהם בחייהם אף אני לא יתבטל מעשה ידי בחיי אמר הקב"ה היכי אעביד לימות שאול לא קא שביק שמואל לימות שמואל אדזוטר מרנני אבתריה לא לימות שאול ולא לימות שמואל

יומא כב:ב

סייעיה שאול באחת ועלתה לו דוד בשתים ולא עלתה לו שאול באחת מאי היא מעשה דאגג והא איכא מעשה דנוב עיר הכהנים אמעשה דאגג כתיב (שמואל א טו, יא) נחמתי כי המלכתי את שאול למלך

תענית ה:ב

וא"ל רב נחמן לר' יצחק מ"ד (שמואל א ח, א) ויהי כאשר זקן שמואל ומי סיב שמואל כולי האי והא בר נ"ב הוה דאמר מר מת בנ"ב שנה זהו מיתתו של שמואל הרמתי א"ל הכי א"ר יוחנן זקנה קפצה עליו דכתיב (שמואל א טו, יא) נחמתי כי המלכתי את שאול

יומא יא:א

והאמר ר' אלעזר שלוחי מצוה אין ניזוקין היכא דקביע היזקא שאני דכתיב (שמואל א טז, ב) ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני ויאמר ה' עגלת בקר תקח בידך ואמרת לזבוח לה' באתי

פסחים ה:ב

והאמר רבי אלעזר שלוחי מצוה אינן ניזוקין היכא דשכיח היזיקא שאני שנאמר (שמואל א טז, ב) ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני ויאמר ה' עגלת בקר תקח בידך

יבמות סה:ב

ר' נתן אומר מצוה שנאמר (שמואל א טז, ב) ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני וגו'

זיר סו:א

א"ר יוסי והלא אין מורה אלא של בשר ודם א"ל רבי נהוראי והלא כבר נאמר (שמואל א טז, ב) ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני שכבר היה עליו מורא של בשר ודם

קידושין לט:ב

וכל היכא דקביע היזיקא לא סמכינן אניסא דכתיב (שמואל א טז, ב) ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני

פסחים סו:ב

וכי אזל שמואל לממשחינהו בכלהו כתיב (שמואל א טז, ח) לא בזה בחר ה' ובאליאב כתיב (שמואל א טז, ז) ויאמר ה' אל שמואל אל תביט אל מראהו ואל גבה קומתו כי מאסתיהו מכלל דהוה רחים ליה עד האידינא

פסחים סו:ב

וכי אזל שמואל לממשחינהו בכלהו כתיב (שמואל א טז, ח) לא בזה בחר ה' ובאליאב כתיב (שמואל א טז, ז) ויאמר ה' אל שמואל אל תביט אל מראהו ואל גבה קומתו כי מאסתיהו מכלל דהוה רחים ליה עד האידינא

יבמות עו:ב

והכתיב (שמואל א טז, כא) ויאהבהו מאד ויהי לו נושא כלים אלא אאבוה קא משאיל ואביו לא ידע ליה והכתיב (שמואל א יז, יב) והאיש בימי שאול זקן בא באנשים

סוטה מב:ב

(שמואל א יז, ד) ויצא איש הבינים ממחנות פלשתים וגו' מאי בינים אמר רב שמבונה מכל מום ושמואל אמר בינוני שבאחיו דבי רבי שילא אמר שהוא עשוי כבנין

תלמוד בבלי על ספר שמואל א

סוטה מב:ב

שמואל א יז, ד ויצא איש הבינים ממחנות פלשתים וגו' מאי בינים אמר רב שמבונה מכל מום ושמואל אמר בינוני שבאחיו דבי רבי שילא אמר שהוא עשוי כבנין רבי יוחנן אמר בר מאה פפי וחדא נאנאי וגלית שמו מגת תני רב יוסף שהכל דשין את אמו כגת

סוטה מב:ב

שמעו דברי מערכי המלחמה וחזרו במלחמה מה הוא אומר אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו כנגד ארבעה דברים שעובדי כוכבים עושין מגיפין ומריעין צווחין ורומסין: פלשתים באו בנצחוננו של גלית כו': גלית אמר רבי יוחנן שעמד בגילוי פנים לפני הקב"ה שנאמר (שמואל א יז, ח) ברו לכם איש וירד אלי ואין איש אלא הקב"ה שנא' (שמות טו, ג) השם איש מלחמה

יבמות עו:ב

והכתיב (שמואל א טז, כא) ויאבהו מאד ויהי לו נושא כלים אלא אאבוה קא משאיל ואביו לא ידע ליה והכתיב (שמואל א יז, יב) והאיש בימי שאול זקן בא באנשים

סוטה מב:ב

אמר הקב"ה הריני מפילו על יד בן איש שנא' (שמואל א יז, יב) ודוד בן איש אפרתי

מגילה יא:א

דברי הימים א א, כז אברם הוא אברהם הוא בצדקו מתחילתו ועד סופו (שמות ו, כו) הוא אהרן ומשה הן בצדקן מתחילתן ועד סופן (שמואל א יז, יד) ודוד הוא הקטן הוא בקטנותו מתחילתו עד סופו כשם שבקטנותו הקטין עצמו אצל מי שגדול ממנו בתורה כך במלכותו הקטין עצמו אצל מי שגדול ממנו בחכמה

סוטה מב:ב

שמואל א יז, טז ויגש הפלשתי השכם והערב אמר ר' יוחנן כדי לבטלן מק"ש שחרית וערבית (שמואל א יז, טז) ויתיצב ארבעים יום א"ר יוחנן כנגד ארבעים יום שנתנה בהן תורה

סוטה מב:ב

שמואל א יז, טז ויגש הפלשתי השכם והערב אמר ר' יוחנן כדי לבטלן מק"ש שחרית וערבית (שמואל א יז, טז) ויתיצב ארבעים יום א"ר יוחנן כנגד ארבעים יום שנתנה בהן תורה

שבת נו:א

ליקוחין יש לך בה דא"ר שמואל בר נחמני א"ר יונתן כל היוצא למלחמת בית דוד כותב גט כריתות לאשתו שנאמר (שמואל א יז, יח) ואת עשרת חריצי החלב האלה תביא לשר האלף ואת אחיך תפקוד לשלום ואת ערובתם תקח מאי ערובתם תני רב יוסף דברים המעורבים בינו לבינה (שמואל ב יב, ט) ואותו הרגת בחרב בני עמון מה חרב בני עמון אי אתה נענש עליו אף אוריה החתי אי אתה נענש עליו

כתובות ט:ב

כל היוצא למלחמת בית דוד גט כריתות כותב לאשתו דכתיב (שמואל א יז, יח) ואת אחיך תפקד לשלום ואת ערובתם תקח מאי ואת ערובתם תקח תני רב יוסף דברים המעורבין בינו לבינה

תענית ד:א

שאול בן קיש דכתיב (שמואל א יז, כה) והיה האיש אשר יכנו יעשרנו המלך עושר גדול ואת בתו יתן לו יכול אפי' עבד אפילו ממזר השיבו כהוגן ונזדמן לו דוד

פסחים סו:ב

כל שכוּעס אפילו פוסקין עליו גדולה מן השמים מורידין אותו מנלן מאליאב שנאמר (שמואל א יז, כה) ויחר אף אליאב בדוד ויאמר למה [זה] ירדת ועל מי נטשת מעט הצאן ההנה במדבר אני ידעתי את זדונך ואת רוע לבבך כי למען ראות המלחמה ירדת

נדרים לא:ב

קונם שאני נהנה לערלים מותר בערלי ישראל ואסור במולי עובדי כוכבים שאני נהנה למולים אסור בערלי ישראל ומותר במולי עובדי כוכבים שאין הערלה קרויה אלא לשם עובדי כוכבים שנא' ירמיהו ט:כה כי כל הגוים ערלים וכל בית ישראל ערלי לב ואומר (שמואל א יז) והיה הפלשתי הערל הזה ואומר שמואל ב א:כ פן תשמחנה בנות פלשתים פן תעלוזנה בנות הערלים

יבמות עו:ב

מ"ט אמר ליה שאל עליה דכתיב (שמואל א יז, לח) וילבש שאול את דוד מדיו כמדתו וכתיב ביה בשאול (שמואל א ט, ב) משכמו ומעלה גבוה מכל העם א"ל דואג האדומי עד שאתה משאיל עליו אם הגון הוא למלכות אם לאו שאל עליו אם ראוי לבא בקהל אם לאו

סוטה מב:ב

א"ר יוחנן משום רבי מאיר בשלשה מקומות לכדו פיו לאותו רשע אחד ברו לכם איש וירד אלי ואיך אם יוכל להלחם אתי והכני וגו' ואיך דקאמר ליה לדוד (שמואל א יז, מג) הכלב אנכי כי אתה בא אלי במקלות

תלמוד בבלי על ספר שמואל א

סוטה מב:ב

דוד נמי אמר ליה (שמואל א יז, מה) אתה בא אלי בחרב בחנית ובכידון הדר אמר ליה ואנכי בא אליך בשם ה' צבאות אלהי (ישראל) מערכות ישראל אשר חרפת

יבמות עו:ב

א"ר יוחנן דאמר קרא (שמואל א יז, נה) וכראות שאול את דוד יוצא לקראת הפלשתי אמר אל אבנר שר הצבא בן מי זה הנער אבנר ויאמר אבנר חי נפשך המלך אם ידעתי ולא ידע ליה

שבת נו:א

כל האומר דוד חטא אינו אלא טועה שנאמר (שמואל א יח, יד) ויהי דוד לכל דרכיו משכיל וה' עמו וגו' אפשר חטא בא לידו ושכינה עמו

יומא כב:ב

ובשעה שאמר לו שאול לדואג (שמואל א כב, יח) סוב אתה ופגע בכהנים יצאה בת קול ואמרה לו (קהלת ז, יז) אל תרשע הרבה

עירובין מה:א

אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן ובבל כעיר הסמוכה לספר דמיא ותרגומא נהרדעא דרש רבי דוסתאי דמן בירי מאי דכתיב (שמואל א כג, א) ויגידו לדוד לאמר הנה פלשתים נלחמים בקעילה והמה שוטים את הגרנות תנא קעילה עיר הסמוכה לספר היתה והם לא באו אלא על עסקי תבן וקש

עירובין מה:א

דכתיב והמה שוטים את הגרנות וכתיב (שמואל א כג, ב) וישאל דוד בה' לאמר האלך והכיתי בפלשתים האלה ויאמר ה' אל דוד לך והכית בפלשתים והושעת את קעילה מאי קמבעיא ליה אילימא אי שרי אי אסור הרי בית דינו של שמואל הרמתי קיים אלא אי מצלח אי לא מצלח דיקא נמי דכתיב לך והכית בפלשתים והושעת את קעילה ש"מ

יומא עג:א

אין שואלין שני דברים כאחד ואם שאל אין מחזירין אלא אחד ואין מחזירין לו אלא ראשון שנאמר (שמואל א כג, יא) היסגירוני בעלי קעילה בידו הירד שאול וגו' ויאמר ה' ירד והא אמרת אין מחזירין אלא ראשון דוד שאל

יומא עג:ב

שלא כסדר והחזירו לו כסדר וכיון שידע ששאל שלא כסדר חזר ושאל כסדר שנאמר (שמואל א כג, יב) היסגירו בעלי קעילה אותי ואת אנשי ביד שאול ויאמר ה' יסגירו

יבמות קג:א

ת"ש (שמואל ב יט, כה) לא עשה רגליו ולא עשה שפמו לישנא מעליא תא שמע (שמואל א כד, ד) ויבא שאול להסך את רגליו לישנא מעליא ת"ש (שופטים ג, כד) אך מסיך הוא רגליו בחדר המקירה לישנא מעליא בין רגליה כו' לישנא מעליא

ברכות נה:ב

שלוש שלומות דכתיב (ישעיהו נז, יט) בורא ניב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר ה' ורפאתיו (דברי הימים א יב, יט) ורוח לבשה את עמשי וגו' (שמואל א כה, ו) ואמרתם כה לחי ואתה שלום וביתך שלום

פסחים ג:ב

והכתיב (שמואל א כה, כ) והיא רוכבת על החמור התם משום ביעתותא דליליא אורחא הוא

חגיגה יב:ב

נשמתן של צדיקים דכתיב (שמואל א כה, כט) והיתה נפש אדוני צרורה בצרור החיים

מגילה יד:ב

(שמואל א כה, לג) ברוך טעמך וברוכה את אשר כליתני [היום הזה] מבא בדמים דמים תרתי משמע אלא מלמד שגילתה את שוקה והלך לאורה ג' פרסאות אמר לה השמיעי לי אמרה לו (שמואל א כה, לא) לא תהיה זאת לך לפוקה זאת מכלל דאיכא אחריתי ומאי ניהו מעשה דבת שבע ומסקנא הכי הואי (שמואל א כה, כט) והיתה נפש אדוני צרורה בצרור החיים

שבת קנב:ב

ועל נשמתן הוא אומר (שמואל א כה, כט) ואת נפש אויביך יקלענה בתוך כף הקלע

שבת קנב:ב

ועל נשמתן הוא אומר (שמואל א כה, כט) והיתה נפש אדוני צרורה בצרור החיים

תלמוד בבלי על ספר שמואל א

מגילה י"ב:

שמואל א כה, לג) ברוך טעמך וברוכה את אשר כליתני [היום הזה] מבא בדמים דמים תרתי משמע אלא מלמד שגילתה את שוקה והלך לאורה ג' פרסאות אמר לה השמיעי לי אמרה לו (שמואל א כה, לא) לא תהיה זאת לך לפוקה זאת מכלל דאיכא אחריתי ומאי ניהו מעשה דבת שבע ומסקנא הכי הואי (שמואל א כה, כט) והיתה נפש אדוני צרורה בצרור החיים

ראש השנה י"ח:

אמר רבה בר אבוחיאל אלו עשרה ימים שבין ר"ה ליוה"כ (שמואל א כה, לח) ויהי כעשרת הימים ויגף ה' את נבל [י' ימים] מאי עבידתיהו אמר רב יהודה אמר רב כנגד עשר לגימות שנתן נבל לעבדי דוד (אמר) רב נחמן אמר רבה בר אבוחיאל אלו י' ימים שבין ר"ה ליוה"כ

כתובות ק"ב:

וכן בדוד הוא אומר (שמואל א כו, יט) כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת ה' לאמר לך עבוד אלהים אחרים וכי מי אמר לו לדוד לך עבוד אלהים אחרים אלא לומר לך כל הדר בחו"ל כאילו עובד עבודת כוכבים

חגיגה ד':

רבי אלעזר כי מטי להאי קרא בכי (שמואל א כח, טו) ויאמר שמואל אל שאול למה הרגזתני להעלות אותי ומה שמואל הצדיק היה מתיירא מן הדין אנו על אחת כמה

עירובין נ"ג:

ואמר ר' יוחנן מניין שמחל לו הקב"ה על אותו עון שנאמר (שמואל א כח, יט) מחר אתה ובניך עמי עמי במחיצתי

יומא ע"א:

תנו רבנן כיצד שואלין השואל פניו כלפי נשאל והנשאל פניו כלפי שכינה השואל אומר (שמואל א ל, ח) ארדוף אחרי הגדוד הזה והנשאל אומר כה אמר ה' עלה והצלח

יומא ע"ב:

ואם הוצרך הדבר לשנים מחזירין לו שנים שנאמר (שמואל א ל, ח) וישאל דוד בה' לאמר הארדוף אחרי הגדוד הזה האשיגנו ויאמר (ה') לו רדוף כי השג תשיג והצל תציל

סוטה מד':

שתחילת ניסה נפילה שנאמר (שמואל א ד, יז) נס ישראל לפני פלשתים וגם מגפה גדולה היתה בעם ולהלן הוא אומר (שמואל א לא, א) וינוסו [אנשיו] ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים וגו' בד"א במלחמות הרשות אבל במלחמות מצוה הכל יוצאין אפילו חתן מחדרו וכלה מחופתה

סוטה י"א:

ת"ר חמשה נבראו מעין דוגמא של מעלה וכולן לקו בהן שמשון בכחו שאול בצוארו אבשלום בשערו צדקיה בעיניו אסא ברגליו שמשון בכחו דכתיב (שופטים טז, יט) ויסר כחו מעליו שאול בצוארו דכתיב (שמואל א לא, ד) ויקח שאול את החרב ויפל עליה אבשלום בשערו כדבעינן למימר קמן צדקיה בעיניו דכתיב (מלכים ב כה, ז) ואת עיני צדקיהו עור אסא ברגליו דכתיב (מלכים א טו, כג) רק לעת זקנתו חלה את רגליו